

[Erling Dinesen.]

Jeg mener altså, at disse to lovforslag burde følges ad; ellers har vi i alle tilfælde ingen mulighed for at vurdere det samlede resultat, og vi har, så vidt jeg kan skønne, ingen sikkerhed for, at reformen i sin helhed gennemføres, og det ønsker vi at få sikkerhed for. Vi ønsker også, at socialdemokratiske synspunkter kommer til at præge den samlede arbejdsløshedsreform.

Vi mener, det var et væsentligt frem-skridt, som blev opnået sidste år. Jeg mener dog, der er et enkelt forhold, som bør drages frem allerede nu. Dagpengesatserne blev forhøjet, men således at ingen arbejds-løs kunne opnå mere end 80 pct. af den aktuelle arbejdsfortjeneste. Denne bestem-melse — det er konstateret i det år, der er gået — har i særlig grad ramt de lavtlønnede grupper af arbejdere, som jo også normalt har den største arbejdsløshedsrisiko. Dette forekommer ikke rimeligt, og derfor mener jeg, at vi allerede nu burde hæve denne grænse fra 80 pct. til 90 pct. Det vil ikke få vidtrækkende økonomiske konsekvenser hverken for staten eller kommunerne, men det vil være en værdifuld hjælp for den enkelte familie, som rammes af arbejds-løshed.

Jeg tror også, det er nødvendigt, fordi jeg er bekymret for beskæftigelsen i den kommende tid. Ganske vist går vi sæson-mæssigt mod en tid, der altid giver mere arbejde end vintermånederne, men jeg er bange for, at den meget hårde finans-politik, som er gennemført — nedskæringen af boligfonden, nedskæringerne af offentlige bygge- og anlægsarbejder — vil betyde, at vi ikke kan holde den høje beskæftigelse, som vi heldigvis har haft her i landet i de sidste 6-7 år. Jeg vil derfor gerne have, at vi meget nøje overvejer at gå op til de 90 pct.

Hvad angår lovforslaget om privat arbejdsanvisning, har det jo meget nøje forbindelse med forslaget vedrørende anvise-ning og kontrol. Jeg vil gerne sige, at jeg er enig i det synspunkt, at det er bedst stemmende med internationale konventioner på dette område at få den private arbejdsanvisning begrænset mest muligt. Det gælder i særlig grad, synes jeg, når talen er om de såkaldte vikarbureauer. Jeg skal ærligt erkende, at jeg synes ikke om

den måde, disse virksomheder drives på. Man har som bekendt hidtil ikke ment, at det var muligt at gribe ind over for denne virksomhed, hvor der tjenes tykt på de enkelte funktionærer, som lejes ud til fir-maer og virksomheder, der i kortere eller længere tid har brug for assistance, hoved-sagelig inden for kontorfaget. „Pigen med de hvide handsker kommer, når De kalder“, siges det. Og så vidt jeg forstår, er det en god forretning, især for bureauerne. Funk-tionæren får udbetalt en timeløn, som ligger væsentlig under den løn, vikarbureauet be-regner sig, og det er lidt svært for mig at se, at det ikke er en slags arbejdsanvisning mod betaling.

Det har jo hidtil været forudsat, at denne anvisning kunne sammenlignes med den entreprenørvirksomhed, vi kender; derfor kunne man ikke skride ind. Jeg er ikke helt sikker på, at denne påstand holder stik, og jeg tror, vi i alle tilfælde må have et effektivt tilsyn med denne udlejningsvirksomhed. Vi må have absolut sikkerhed for, at disse mennesker ikke misbruges. Vi må have sikkerhed for, at den enkelte funktionær opnår den beskyttelse og de rettigheder, som er sikret i den lovgivning, som gælder for de forskellige områder af arbejdsmarkedet.

Jeg har bemærket, at arbejdsministeren oplyser, at en særlig undersøgelse af disse forhold nu er afsluttet, og at vi kan forvente ændringsforslag fremsat. Også dette spørgs-mål er vi meget interesseret i at se nærmere på.

Til afslutning vil jeg så bare endnu en gang præcisere, at vor stilling til begge lovforslag vil være afhængig af den helheds-løsning, den samlede arbejdsløshedsreform, som vi kan nå frem til.

Knud Bro: Da mit partis ordfører hr. Asger Jensen er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg gøre nogle bemærk-ninger om forslagene.

Jeg skal først sige, at jeg var lidt for-undret over, at hr. Erling Dinesen sagde, at dette forslag var i direkte modstrid med regeringens politik. Det er dog regeringen, der lægger det frem, og det gør regeringen, fordi den finder dette forslag fornuftigt. Man har været nødt til at foretage en vis prioritering af udgifterne, det har hr. Erling Dinesen helt ret i, men at det skal være